

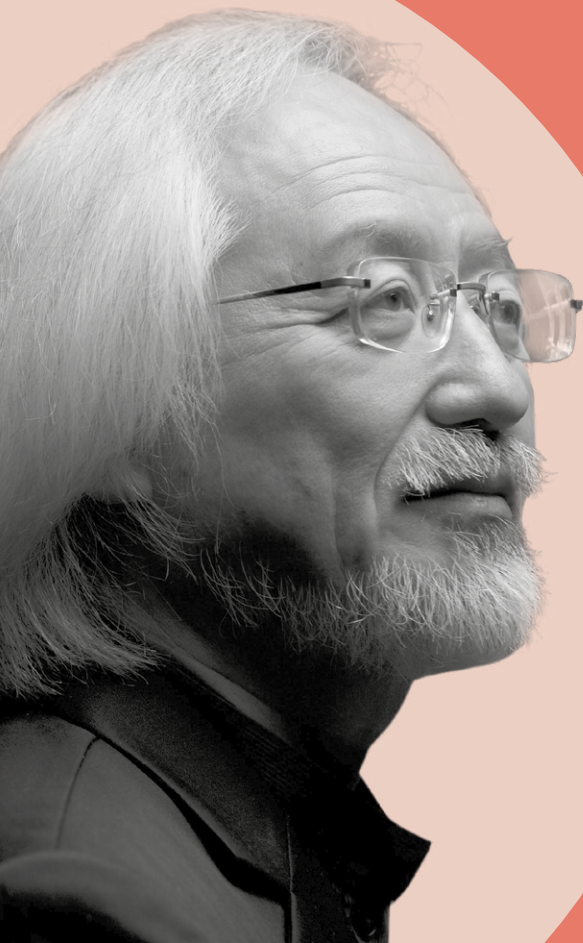
slovenska
filharmonija

FKK 2

abonma 2021/22

Masaaki Suzuki
dirigent

FILHARMONIČNI
KLASIČNI
KONCERTI

VIP 1 | **Žalujoci kerub**

5. november 2021 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Hossein Pishkar dirigent

spored **Witold Lutosławski**: Žalna glasba za godala

Luigi Cherubini: Rekviem št. 1 v c-molu

SMS 2 | **Globina teme**

11. in 12. november 2021 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Mešani pevski zbor Glasbene matice Ljubljana

James Tuggle dirigent

spored **Žebre** | **Debussy** | **Brahms**

PVC 3 | **Igrivost**

19. november 2021 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Nika Gorič sopran

Johan Barnoin klavir

spored **Grieg** | **Sibelius** | **Musorgski** | **Rahmaninov** |

Vlasov | **Ravel** | **Debussy** | **Poulenc**

SOS 3 | **Surovo in kuhano**

24. november 2021 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Člani Zbora Slovenske filharmonije

Marco Angius dirigent

Anna Tifu violina

spored **Šenk** | **Henze** | **Berio**

Spremljevalni dogodek

SIM 3 | **Sobotna izobraževalna matineja**

s predstavitvijo in razlago skladb Nine Šenk in Luciana Beria

20. november 2021 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

FKK 2

abonma 2021/22

Commedia dell'arte

28. in 29. oktober 2021 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Masaaki Suzuki dirigent

Liesbeth Devos sopran

Kenneth Tarver tenor

Jaka Mihelač bariton

Miran Kolbl koncertni mojster

FILHARMONIČNI
KLASIČNI
KONCERTI

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Don Giovanni – uvertura, K. 527

Wolfgang Amadeus Mozart

**Simfonija št. 35 v D-duru, K. 385,
»Haffnerjeva«**

Allegro con spirito

Andante

Menuetto

Presto

Igor Stravinski (1882–1971)

Pulcinella – balet

Uvertura

Serenata

Mentre l'erbetta (tenor)

Scherzino

Allegro

Andantino

Allegro

Ancora poco meno

Contento forse vivere (sopran)

Allegro assai

Allegro

Con queste paroline (bas)

Largo

Sento dire (sopran, tenor, bas)

Allegro

Ncè sta quaccuna (tenor in sopran)

Presto

Una te fallan zemprecce (tenor)

Largo

Allegro alla breve

Tarantela

Andantino

Se tu m'ami (sopran)

Allegro

Gavota z dvema variacijama

Vivo

V tempu menueta

Pupillette, fiammette d'amore (bas, sopran, tenor)

Allegro assai

Koncert snema in neposredno prenaša program ARS –
3. program Radia Slovenija.

ARS

Wolfgang Amadeus Mozart je nemara najslavnejši čudežni otrok, ki je v otroških letih s svojim igranjem navduševal aristokracijo na način, kot njegova glasba navdušuje danes vse nas. Toda bolj kot Mozartova zgodnja nadarjenost je pomembnejši njegov glasbeni razvoj, ki ga je dosegel pri tridesetih letih, ko je ustvaril dela nedoumljivih lepote, globin in humanosti.

Zdi se, da je ustvarjalno živel prav za opero, nad katero ni skrival svojega navdušenja («Opera je zame pred vsem drugim.»). Že pri štirinajstih je prejel naročilo za opero serio vojvodskega gledališča v Milanu, z *Idomenejem* (1781) pa je stopil na področje prve prav zares velike opere. Odločilni ustvarjalni preskok je prineslo sodelovanje z genialnim italijanskim libretistom Lorenzem Da Pontejem, to pa je sovpadalo z Mozartovo ustvarjalno zrelostjo in bogatejšimi življenjskimi izkušnjami. Njuno glasbeno partnerstvo (*Figarova svatba*, *Don Giovanni* in *Così fan tutte*) se v zgodovini opere kaže kot eno najplodovitejših sodelovanj: Da Pontejevi spretno načrtovani libreti z graciozno, ljubko, duhovito in melodično poezijo, ki upodabljajo resnične in zapletene človeške odnose, so postali navdih za Mozartove genialne in pronicljive glasbene upodobitve, zveste značajem in situacijam.

Zgodba o Don Juanu je privlačila številne umetnike pred Mozartom (in tudi po njem), zagotovo pa sta med deli s to tematiko najbolj znana Molièrova drama in Gluckov balet. Pred Mozartovim **Don Giovannijem** (1787) sta obstajali vsaj dve operi, eno (Giuseppa Gazzanige) sta poznala tudi Da Ponte in sam skladatelj.

Libretist je zapisal, da je Mozart sprva želel napisati resno opero in da ga je moral nagovarjati za buffo – Da Ponte je delo zmuzljivo označil kot »dramma giocoso« (igriva drama). Omenjena dihotomija nakazuje, da gre za eno

najbolj dvoumnih in posledično dramaturško zahtevnih skladateljevih del. Težko je sprejeti, da je zgodba o obsedeni promiskuiteti (Don Giovannijevo osvajanje najprej Done Elvire in nato podeželske neveste Zerline), umoru (Commendatoreja, očeta Done Anne) in padanju protagonista v brezno pekla zgolj lahkotno, šaljivo delo. Res pa je, da vsebuje trenutke pristne komedije, ki naj bi nadaljevali komičnost *Figarove svatbe*.

Uvodni akordi uverture so polni zle slutnje, a kmalu nas Mozart iz grozljivega in maščevalnega vzdušja popelje h glasbi maničnega veselja in užitka. Uvertura ne vsebuje opernih odlomkov, a kljub temu izžareva duha opere. V njenem glasbenem poteku se iz opere pojavlja le maščevalna glasba Commendatoreja, sicer pa je večji del sestavljen iz novih tem, ki namigujejo na Don Giovannijevo razvratno naravo.

V času, ko je Mozart intenzivno zaključeval opero *Beg iz Seraja*, je prejel od očeta prošnjo (1782), naj napiše novo delo za salzburškega veljaka Sigmunda Haffnerja. Skladatelj je že leta 1776 napisal *Serenado* za poroko Elisabeth Haffner in bil prav prek očetovih prijateljskih stikov povezan s to salzburško družino. Tokratno naročilo je bilo namenjeno Elisabethinemu bratu ob povzdignjenju v plemiški naziv. *Haffnerjeva serenada* je veljala za eno najuspešnejših Mozartovih del iz skladateljevega salzburškega obdobja. Prošnja za drugo serenado Mozarta ni posebej navdušila, saj je na Dunaju ustvarjalno zaživel na področju opere, zasebno pa se je pripravljal na poroko s Constanzo Weber. Kljub temu je prošnji ugodil, delo končal v najkrajšem času in očetu poslal partituro. Ali je bila serenada dejansko izvedena ob omenjeni priložnosti ali ne, ni znano. Je pa Mozart decembra istega leta prosil

očeta, naj mu partituro vrne, saj je skladbo želel vključiti v enega svojih koncertov na Dunaju. Ob ponovnem pregledu je bil, kot je zapisal, presenečen nad kakovostjo dela, ki mu ni posvetil prav veliko časa. Odločil se je, da bo serenado predelal v simfonijo. Menuet in koračnico (ta je katalogizirana kot K. 385a) je odstranil, preostale štiri stavke pa je – vključno z orkestracijo (dodal je flavte in klarinete) – revidiral. **Simfonija št. 35 v D-duru, »Haffnerjeva«** je bila prvič izvedena na koncertu Mozartove glasbe 23. marca 1783 na Dunaju.

Je ena izmed (zgolj) treh Mozartovih simfonij, natisnjenih v času skladateljevega življenja. Napisana na Dunaju za prvo izvedbo v Salzburgu in popravljena za poznejšo izvedbo na Dunaju, uteleša stičišče Mozartove instrumentalne preteklosti in prihodnosti. Čeprav po nekaterih pričevalcih šele odpira vrata polnemu Mozartovemu simfonizmu, je v skladateljevi izkušnji odigrala pomembno vlogo, za marsikaterega ljubitelja Mozartove glasbe pa predstavlja eno njegovih najboljših simfoničnih del. S tem delom je Mozart želel zablesteti pred dunajskim občinstvom kot simfonik.

Simfonijo uvaja veličasten sonatni stavek, za katerega je Mozart dejal, da ga je treba igrati ognjevitno. Prežet je s številnimi izvirnimi harmonskimi prijemi, imitacijo in briljantno orkestrsko barvo. Drugi stavek je z ljubkim melodičnim gibanjem med godali in pihali komplementarni »partner« prvem. Tretji, po značaju plesni stavek prežemata tako veličastnost prvega kot eleganca drugega. Sklepni stavek je energični presto, ki so ga včasih primerjali z uverturo iz *Figarove svatbe*. Mozart je očetu napisal, da ga je treba igrati »čim hitreje«. Virtuozno gibanje, polno presenečenj v dinamiki in harmoniji, ustvarja razburljiv in duhovit zaključek simfonije.

V začetku 20. stoletja, ko je rusko glasbeno prizorišče navdihovala glasba Skrjabina in Rahmaninova, sta se na domačih, še posebej pa na tujih odrih začela uveljavljati Igor Stravinski in Sergej Prokofjev. Medtem ko se Prokofjev ni nikoli sprijaznil s tujino in se je v tridesetih letih 20. stoletja dokončno ustalil v domovini, je svetovljan **Igor Stravinski** našel dom zunaj Sovjetske zveze (sprva je živel v Švici, nato v Franciji, v času druge svetovne vojne pa v ZDA). Učenec Rimskega - Korsakova je bil v mladosti obkrožen z operno umetnostjo – oče je bil vodilni basist v Marijinem gledališču v Sankt Peterburgu. Zgodnji, naravnost meteorski uspeh mu je prineslo sodelovanje z impresarijem Sergejem Djagilevom in Ruskim baletom (Ballets Russes), delujočim v Parizu, za katerega je napisal znamenita dela, balete *Ognjeni ptič*, *Posvetitev pomladi* in *Petruška*. Na svoji glasbeni poti je izšel iz ruskega ljudskega izročila, v dvajsetih letih ga je pritegnil neoklasicizem, prav tako pa ni bi ravnodušen do jazza. V glasbenih delih je posegel tudi po dvanajstttonski tehniki. Glasbeni kameleon je z novim pojmovanjem ritma, zvoka in novim pristopom do glasbe veljal za največjega skladatelja svojega časa.

Med dvajsetimi glasbenogledališkimi deli Igorja Stravinskega so štiri zagotovo operna, številna pa kljubujejo žanrski enoznačnosti. Tako se med »čistim« baletom (*Petruška*) in »čisto« opero (*Razuzdančeva usoda*) nahaja kar nekaj skladateljevih sijajnih del, v katerih Stravinski združuje ples z govorom in/ali petjem. Vpliv ruskega gledališkega režiserja Vsevoloda Meyerholda – ta je zavrnil idejo odrskega realizma 19. stoletja v korist odprtega gledališča, v katerem je dovoljeno vse, kar služi osrednji zamisli zgodbe – se zdi več kot očiten. Uporaba mask (*Pulcinella*, *Renard* in *Kralj Ojdip*), obredna dejanja (*Posvetitev pomladi*, *Poroka*), načrtne slogovne

prekinitve (*Petruška*, *Zgodba o vojaku*) itd. izvirajo prav iz Meyerholdovih simbolističnih tehnik.

Balet ***Pulcinella*** je nastal šest let po znamenitem baletu *Pomladno obredje*, ki je skladatelju v sodelovanju z impresarijem Sergejem Djagilevom in skupino Ruski balet prinesel v Parizu sijajen uspeh. Zaradi povojnih razmer, nenaklonjenih glasbenemu razkošju, se je Djagilev pri naročilu novega baleta nagibal k izbiri takšne glasbe, ki pri postavitvi ne bi zahtevala visokih stroškov. Želel je balet po zgodbi iz *commedie dell'arte* in na glasbo, ki so jo pripisovali Pergolesiju. Zamisel o predelavi Pergolesijeve glasbe Stravinskemu ni bila blizu, a si je, ko je preučil partiture, ki jih je Djagilev našel v knjižnici v Neaplju, premislil. Tako je leta 1919 nastal balet s petjem v enem dejanju, temelji pa na gledališki igri 18. stoletja. Libreto in koreografijo je pripravil takrat vodilni plesalec skupine Ruski balet Léonide Massine, scenografijo in kostume pa Pablo Picasso. *Comedia dell'arte* je bila razširjena oblika italijanskega ljudskega gledališča v 17. in 18. stoletju, v kateri so nastopali komični značaji. Iz gledališke igre je Massine izluščil to baletno zgodbo: vsa dekleta so zaljubljena v Pulcinello (pajaca), zato njihovi fantje sklenejo, da se ga bodo znebili. Pulcinella jim nastavi dvojnika in ta se pretvarja, da je pod njihovimi udarci umrl. Pulcinella se prelevi v čarovnika in svojega dvojnika oživi. V trenutku, ko zadovoljni fantje poiščejo svoja dekleta, se pajac prikaže in poskrbi za poroke zaljubljenih parov. Sam vzame Pimpinello, njegov dvojniki pa se ogrne v čarovniški plašč in blagoslovi vse pare.

Srečanje z glasbo 18. stoletja je rodilo močno spremembo v skladateljevi dotedanji glasbeni govorici, saj je slog baročne suite spodbudil iskanje nečesa novega. Stravinski je postavil dva različna glasbena svetova (Pergolesijevega in svojega) drugega ob drugega in poslušalcu omogočil

Lik Pulcinelle,
neznani avtor, 19. stoletje

opazovanje montaže na osnovi nekega rokopisa. Partitura je napisana za tri pevce in triintriideset instrumentalistov. Nemara je bila povod za prvo močno spremembo v skladateljevi dotedanji govorici. Stravinski se je v slogu baročne suite začel zanimati za nekaj novega in ob tem zapustil ritmično divjanje *Sacra (Posvetitev pomladi)*. V *Pulcinelli* je odmik od Pergolesijeve glasbe sprva majhen, nato se stopnjuje. Skladatelj ponazori glasbeni model preteklosti, v nadaljevanju pa ga postopno spreminja na način, da prvotno enovite melodične linije prekinja, spreminja značaj orkestracije, premešča ritmične poudarke in vse to stopnjuje do groteske. S parodijo in deformacijo »znanega« je ob mojstrskem obvladovanju kompozicije in prepričljivem glasbenem izrazu Stravinski ustvaril delo, ki je odprlo vrata skladateljevemu neoklasicizmu.

Katarina B. Hočevar

Foto: Marco Borggreve

Masaaki Suzuki

Masaaki Suzuki, sicer tudi organist in čembalist, uspešno združuje dirigentsko kariero s solistično. Rojen je v Kobeju na Japonskem. Iz kompozicije in orgel je diplomiral na Univerzi za likovno umetnost in glasbo v Tokiu. Študij je nadaljeval na Konservatoriju Sweelinck Amsterdam. Je ustanovitelj in zaslužni profesor oddelka za staro glasbo na tokijski Univerzi za umetnost. Od leta 2009 do 2013 je predaval zborovsko dirigiranje na Glasbeni šoli in Inštitutu za sakralno glasbo Univerze Yale. Deluje tudi kot glavni gostujoči dirigent komornega zbora Schola Cantorum iste univerze.

Od ustanovitve ansambla Bach Collegium Japan leta 1990 velja Masaaki Suzuki za specialista za izvedbo Bachovih del. Od takrat dalje ostaja glasbeni vodja ansambla, s katerim nastopa na velikih koncertnih prizoriščih po Evropi in ZDA. Redno sodeluje z

Orkestrom dobe razsvetljenstva (Orchestra of the Age of Enlightenment) in Philharmonio Baroque.

Njegov raznoliki repertoar vključuje tudi dela Brahmsa, Brittna, Fauréja, Mahlerja, Mendelssohna, Stravinskega in druge. Dirigiral je Simfoničnemu orkestru Bavarskega radia, Danskemu nacionalnemu simfoničnemu orkestru, Göteborškemu simfoničnemu orkestru, Newyorškim filharmonikom, Filharmoničnemu orkestru Francoskega radia, simfoničnim orkestrom iz San Francisca, Bostona, Sydneyja in Montreala, Orkestru Gewandhausu iz Leipziga, Tokijskemu filharmoničnemu orkestru, orkestru Yomiuri Nippon itd.

Za založbo BIS Records je z ansamblom Bach Collegium Japan ustvaril impresivno diskografijo Bachovih del. Posnetki so bili deležni izjemnih kritik in tudi številnih nagrad, kot je leta 2020 nagrada revije *Gramophone* za posnetek Bachovega *Pasijona po Mateju*.

Leta 2012 je prejel Bachovo medaljo mesta Leipzig, leto kasneje še Bachovo nagrado Kraljeve akademije za glasbo iz Londona. Leta 2001 je bil za poseben prispevek na področju kulture odlikovan z redom za zasluge, ki ga podeljuje Zvezna republika Nemčija.

Foto: Bruno Bonansea

Liesbeth Devos

Belgijska sopranistka **Liesbeth Devos** je sprva igrala oboo in pozneje študirala petje pri Stephanie Friede na Kraljevem konservatoriju v Antwerpnu. Dobila je prvo nagrado na tekmovanju Kurta Leimerja v Zürichu, bila je finalistka tekmovanja v samospěvu Bavarskega radia v Bayreuthu in Mednarodnega pevskega tekmovanja za štipendijo Dvorane Wigmore in Neodvisne opere.

Med njenimi nedavnimi vlogami so Belinda (*Dido in Enej*), Galateja (*Akis in Galateja*), Zerlina (*Don Giovanni*) in Evridika (*Orfej in Evridika*) z belgijsko operno družbo The Ministry of Operatic Affairs, Galateja (*Akis, Galateja in Polifem*) z Orkestrom Slovenske filharmonije, Danica (*Svatba*) na Festivalu Aix-en-Provence in Melpomena (*Atis*) z ansamblom Les Arts Florissants. Njen posnetek

pesmi in duetov Clare in Roberta Schumanna *Liebesfrühling (Ljubezenska pomlad)* je izšel pri založbi Phaedra. V Rouenu je debitirala v Cherubinijevi *Medeji*, nastopila v Mahlerjevi *Četrthi simfoniji* in *Sedmih zgodnjih pesmih* Albana Berga z Rotterdamskim združenjem za komorno glasbo, prevzela je glavno vlogo v novi operi Roberta Groslota in posnela vlogo Kate Pinkerton v operi *Madame Butterfly* z Orkestrom Gulbenkian.

Liesbeth Devos je sodelovala z vsemi tremi belgijskimi opernimi hišami. Ko je končala študij, je sprejela vlogo Despina (*Così fan tutte*) v operi *La Monnaie* v Bruslju in kmalu zatem nastopila kot Ilse (*Pomladno prebujenje*) in Papagena (*Čarobna piščal*). V Flamski operi je pela Miss Wordsworth (*Albert Herring*), Barbarino (*Figarova svatba*), Lucio (*Onečaščenje Lukrecije*), Prvo nečakinjo (*Peter Grimes*) in glavno vlogo Helene (*Rage of Life/Življenjski bes*). V Valonski kraljevi operi je nastopila kot Xunchia (*L'inimico delle donne/Sovražnik žensk*), Marija (*Viljem Tell*) in Elvira (*Italijanka v Alžiru*). Nastopila je tudi v operah *Smrt v Benetkah* v gledališču La Fenice in *Svatba v Operi* v San Franciscu.

Kot solistka sodeluje z orkestri, kot so Amsterdam Sinfonietta, Les Arts Florissants, Simfonični orkester iz Antwerpna, Bruseljska filharmonija, Orkester Dijon – Burgundija, Društvo Händel in Haydn iz Bostona ter Württemberška filharmonija iz Reutlingena. Nastopa z dirigenti, kot so William Christie, Richard Egarr, Ivo Venkov, Gergely Madaras, Michael Schønwandt, Rinaldo Alessandrini, Bo Holten, Robert Groslot, Bruno Bartoletti, Bart Van Reyn, Dirk Vermeulen in Leif Segerstam.

tenorist

Foto: osebni arhiv

Kenneth Tarver

Kenneth Tarver je nagrajenec pevskega tekmovanja National Council Auditions Metropolitanske opere, kasneje je bil tudi član njihovega programa za mlade umetnike (Metropolitan Opera's Young Artist Development Program) in ansambla Državne opere v Stuttgartu.

Do sedaj je nastopil na številnih koncertnih in opernih odrih po celem svetu, med njimi v Kraljevi operi Covent Garden, Metropolitanski operi, Dunajski, Bavarski, Berlinski in Hamburški državni operi, Semperjevi operi v Dresdnu, Kraljevem gledališču Madrid, Velikem gledališču Liceu v Barceloni, Operi Zürich kot tudi na festivalih v Aix-en-Provence, Edinburgu in Verbieru.

Njegov operni repertoar vključuje številne vloge v Gluckovih, Mozartovih, Rossinijevih, Donizettijevih, Verdijevih in drugih delih, koncertni pa skladbe Bacha, Beethovna, Berlioz, Debussyja, Stravinskega.

Kot koncertni pevec je imel nekaj odmevnih nastopov z uveljavljenimi orkestri, kot so Newyorški filharmoniki, Simfonični orkester Chicago, Clevelandski orkester in Simfonični orkester iz Seattla, Kraljevi filharmonični orkester iz Londona, Orkester Državne akademije svete Cecilije iz Rima, Nizozemski komorni orkester, ter dirigenti kot Zubin Mehta, Riccardo Chailly, sir Colin Davis, Ivor Bolton, Kent Nagano, Daniel Harding, Marc Minkowski, Teodor Currentzis, René Jacobs, Marc Albrecht, Paolo Arrivabeni, Maurizio Benini, Michael Tilson Thomas, Yves Abel, Gustavo Gimeno, Jesús López Cobos, Gianluigi Gelmetti, Bernard Haitink, Claudio Abbado, Pierre Boulez in Nikolaus Harnoncourt.

Kenneth Tarver zelo dejavno in uspešno snema. Za Sony je skupaj s Teodorjem Currentzisom in ansamblom musicAeterna posnel Mozartovi operi *Così fan tutte* in *Don Giovanni*, za Deutsche Grammophon s Clevelandskim orkestrom in Pierrom Boulezom Berliozovi skladbi *Romeo in Julija* ter *Poletne noči*, s Kentom Naganom in Londonskim simfoničnim orkestrom Bernsteinovo *Kantato Bele hiše*, za LSO Live pa z Londonskim simfoničnim orkestrom pod dirigentskim vodstvom sira Colina Davisa še Berliozova dela *Beatrice in Benedikt*, *Romeo in Julija* ter *Trojanci*. Ta posnetek je prejel nagrado grammy za najboljši operni in klasični posnetek.

Foto: osebni arhiv

Jaka Mihelač

Jaka Mihelač je študiral petje v razredu Matjaža Robavsca na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Svojo prvo pevsko izobrazbo je pridobil na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana v razredu Edite Garčević Koželj.

V sezoni 2019/20 se je pridružil solističnemu ansamblu berlinske Državne opere Unter den Linden (Pod lipami) in kot njegov član v mnogih različnih produkcijah sodeloval z dirigenti, kot so Daniel Barenboim, Zubin Mehta, Antonio Pappano, Massimo Zanetti, Alexander Soddy in Thomas Guggeis.

Je prejemnik številnih nagrad na državnih in mednarodnih tekmovanjih (Škerjančeva nagrada Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana, Prešernova

nagrada Univerze v Ljubljani, posebni nagradi Kraljevega gledališča Madrid in agencije LG Management na tekmovanju Francisco Viñas v Barceloni, nagrada Wil Keune za najobetavnejšega pevca na tekmovanju Hans Gabor Belvedere).

Leta 2017 je z velikim uspehom nastopil v scenski postavitvi *Carmine Burane* Carla Orffa v produkciji Cristopha Hagla v Berlinu. V isti produkciji je nastopil tudi na odru dvorane Meistersingerhalle v Nürnbergu ter münchenških Gledališča princa regenta in koncertnega prizorišča Brunnenhof palače Residenz. Leta 2019 je z vlogo Valentina debitiral v operi *Faust* Charlesa Gounoda v SNG Opera in balet Maribor.

Kot solist je nastopal z Orkestrom Berlinske državne kapele, Orkestrom Velikega gledališča Liceu Barcelona, Orkestrom Kraljevega gledališča Madrid, rezidenčnim Orkestrom Koncertne hiše Berlin, orkestrom Prometheus Ensemble Berlin, Orkestrom Radiotelevizije Srbije, Brandenburškim državnim orkestrom in vodilnimi domačimi orkestri.

Igor Stravinski

Pulcinella – balet

Po tradicionalnih zapisih priredil Léonide Massine
Prevedla Sonja Berce

Tenor

Medtem ko se po travi
jagenjček pase čisto sam,
pastirica čisto sama
med svežimi vejicami
po gozdu hodi in prepeva.
Med svežimi vejicami
po gozdu hodi in prepeva.
Pastirica čisto sama
po gozdu med svežimi vejicami
hodi in prepeva.

Sopran

Mogoče zadovoljna
v svojem trpljenju bi živila,
če lahko bi verjela,
da čeprav si daleč,
zvest moji si ljubezni,
zvest temu si srcu.
Mogoče zadovoljna
v svojem trpljenju bi živila,
če lahko bi verjela.
Mogoče zadovoljna
v svojem trpljenju bi živila.

Bas

S temi besedicami,
z besedicami tako sladkimi,
srce mi kradete,
kradete ga iz globine.

Lepotica, ostanite tu,
ker če boste še kaj rekli,
bom moral umreti.
Umrl bom, umrl bom, umrl bom.

Tako sladke, sladke.
S temi besedicami,
tako sladkimi,
srce mi kradete.
Umrl bom. Umrl bom. Umrl bom.

Sopran, tenor, bas

Slišim govoriti, da ni miru.
Slišim govoriti, da ni miru.
Zate ni več miru,
v srcu ni več miru.

Ni več miru,
tu zate ni več miru.

Tenor

Kdor pravi, da ženska
je bolj pretkana kot hudič,
govori resnico.

Ena se dela naivno,
pa je hudobna.

Druga se pretvarja, da je izbirčna
in išče prijetnega možička.

Tretja še vedno koga ljubi,
a ima v sebi toliko hudobij,
da jih je težko prešteti,
in se norčuje iz njega.

Sopran

Nekatere ženske
ne ljubijo nikogar,
na vrvi pa imajo sto moških
le zato, da jih izkoriščajo.
In imajo toliko hudobij v sebi,
da težko jih je prešteti,
da težko jih je prešteti.

Tenor

Ena se dela naivno,
in je hudobna.

Druga se pretvarja, da je izbirčna
in išče prijetnega možička.

So pa ženske,
ki ne ljubijo nikogar.

Nekatere pa koga ljubijo,
a se pretvarjajo, da drugega ljubijo.

V njih je toliko hudobij,
da težko jih je prešteti.

Sopran

Če me ljubiš,
če le po meni vzdihuješ, ljubeznivi pastir,
tvoje trpljenje me boli,
tvoja ljubezen me veseli.
A če misliš, da bi morala
zato le tebe ljubiti, pastir,
se motiš zelo,
se motiš zelo.

Lepa rdeča vrtnica,
danes Silvija te bo izbrala.
Z izgovorom, da je trnjasta,
jutri te bo prezirala.
Toda nasvetov moških
ne bom ubogala.

Čeprav mi lilija je všeč,
drugih rož ne bom prezirala.

Bas

Sladke oči, ljubezni plameni,
za vami moje srce medli.
Sladke oči, ljubezni plameni,
za vami moje srce medli.

Sopran, tenor

Sladke oči, ljubezni plameni,
za vami moje srce medli,
za vami srce medli.
Sladke oči, ljubezni plameni,
za vami moje srce medli,
za vami srce medli.

slovenska
filharmonija

Družinski abonma

2021/22

DRUŽINSKI 2

(Filharmonična spletna učilnica)

6. november 2021 ob 11.00

... o filharmoničnem Haydnu

Orkester Slovenske filharmonije

Hossein Pishkar dirigent

Tatjana Kaučič klavir

Rok Ferenčak tenor

Pavle Rakar povezovalec

Spored:

Johann Sebastian Bach, prir. **Alessandro Marcello**:

Adagio v G-duru, BWV 968

Joseph Haydn/Roman Hoffstetter: Serenada v F-duru iz *Godalnega kvarteta, op. 3, št. 5, Hob. III:17*

Joseph Haydn: Allegro moderato iz *Godalnega kvarteta, op. 64, št. 5 v D-duru, Hob. III:63, »Škrjančkovega«*

Joseph Haydn: Življenje je sen, Hob. XXVI:21

Joseph Haydn: Menuet in Finale iz *Simfonije št. 102 v B-duru, Hob. I:102*

Nakup vstopnic:

blagajna Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana

vsak delavnik med 11. in 13. ter med 15. in 17. uro

Cena: 8 EUR

T +386 1 24 10 800

E info@filharmonija.si

W www.filharmonija.si

slovenska
filharmonija

SOS 3 Surovo in kuhano

**24. november 2021
ob 19.30**

Gallusova dvorana
Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**
**Člani Zbora
Slovenske
filharmonije**
Marco Angius
dirigent

Anna Tifu
violina

Spored

Nina Šenk Spreminjanje*

Hans Werner Henze

Il Vitalino raddoppio**

Luciano Berio Sinfonia

* Prva izvedba

** Prvič v Sloveniji

Nakup vstopnic:

Cankarjev dom
Informacijsko središče
T +386 1 24 17 299 / 300

F +386 1 24 17 322

E vstopnice@cd-cc.si
tickets@cd-cc.si

W www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

Sobota, 20. november 2021, ob 11.00
Slovenska filharmonija
SIM 3 – Sobotna izobraževalna matineja
s predstavitevijo in razlago skladb Spreminjanje
Nine Šenk in Sinfonia Luciana Beria

Anna Tifu, foto: osebni arhiv

SODOBNE
ORKESTRSKE
SKLADBE

Slovenska filharmonija – *Academia philharmonicorum*

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Filharmonični klasični koncerti – FKK 2

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor in umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič

Avtorica spremne besede: Katarina B. Hočevar

Jezikovni pregled: Ana Kodelja

Oblikovanje: Sliced

Prelom: Vlado Trifkovič

Fotografija na naslovnici: Marco Borggreve

Tisk: Birografika Bori, Ljubljana

Naklada: 700 izvodov

Ljubljana, oktober 2021

Redakcija koncertnega lista je bila končana 25. oktobra 2021.

ISSN 2350-5117

V sodelovanju s programom ARS – 3. programom Radia Slovenija.

Medijski pokrovitelj:

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.